

Capitolul Unu

Când a venit pe lume prințesa Cora, mama și tatăl ei și-au zis că fetița e perfectă ca un fulg de nea.

— Ia te uită ce ochișori mari și albaștri are! strigă regele.

— Și ce degețele! strigă regina, sărutând picioarele copilei. Sunt ca niște perle trandafirii!

— Într-o bună zi, fetița noastră va fi regină! spuse regele.

Dintr-odată, regina păru să se îngrijoreze. La fel și regele. Ochii albaștri și degețelele trandafirii nu aveau cum s-o ajute pe prințesa Cora să cârmuiască regatul.

— Trebuie s-o școlim noi, spuse regina.

— O vom instrui, spuse regele.

Și chiar din acea zi, regele și regina începură s-o pregătească pe prințesa Cora. Nu mai vedeau în ea perfecțiunea întruchipată. Își făceau în schimb griji să nu aibă cumva vreo meteahnă ascunsă. Până la șapte ani, nu trecuse o clipă fără ca prințesa Cora să nu fie instruită.

Regele și regina angajară o dădăcă să se asigure că prințesa Cora umblă totdeauna îngrijită. Dădaca era convinsă că cel mai important lucru din lume este să fii curat. O puneă pe prințesa Cora să facă baie de trei ori pe zi și stătea cu ochii pe ea ca un uliu, să fie sigură că se spală peste tot.

— Treci imediat în cadă, spunea dădaca, și săpu-
nește-te bine-bine-bine, până spun eu gata!

Erau momente când prințesa Cora simțea că se săturase să tot facă baie. Dar dacă o amenința cu degetul și o certa:

— Vrei să fii o fetiță murdară? Vrei să miroși urât?

Prințesa Cora se făcea roșie ca sfecla și mai făcea o dată baie.

Atunci când nu-și făcea baie, prințesa Cora studia cu multă sârguință. În fiecare zi mergea în camera din turn și citea cărți despre cum se cârmuiește un regat.

— O prințesă trebuie să fie înțeleaptă, spunea regina.

Cărțile erau atât de plictisitoare, încât prințesa Cora căsca până când i se umpleau ochii de lacrimi. Uneori puneă întrebări prostești, ca să mai învieze atmosfera. Atunci regina făcea o grimasă îngrozitoare și o certa:

— Zău, Cora, așa ceva nu se cade!

Iar prințesa Cora, plecând capul, își vedea mai departe de studiu.

După orele de studiu, prințesa Cora cobora în vechea închisoare a castelului, transformată de rege în sală de sport. În fiecare zi, cu ceasul de aur în mână, regele o cronometra pe Cora în timp ce făcea ture de pistă și făcea până la cinci sute de sărituri cu coarda.

— Mai repede! Mai repede! O viitoare regină trebuie să fie puternică! o îndemna regele. E sănătos să sari coarda!

Prințesa Cora știa că-i sănătos să sari coarda, dar asta n-o ajuta să-i și placă.

